

ตอนที่ 1101 รัชทายาท

<https://novel-lucky.blogspot.com>

คำกล่าวของโอหยางโซวทำให้ทุกคนตกตะลึง

ขงจื๊อก้าวออกมาอีกครั้งและกล่าวด้วยความเคารพว่า "ข้อเรียกร้องทั้งสามที่องค์ราชาขียนมานั้น มันเป็นแผนการเชิงกลยุทธ์ และมันจะเปิดอารยธรรมจีนหน้าใหม่ ข้าจะพยายามอย่างถึงที่สุดในการจัดการเรื่องนี้"

แม้แต่เหล่าจื๊อและคนอื่นๆก็พยักหน้าเห็นด้วย

ความใจกว้างและการมองการณ์ไกลของโอหยางโซว ชะโลมพวกเขาทั้งหมดอย่างสิ้นเชิง

"องค์ราชามีชื่อแผนการสำหรับระบบอุดมการณ์นี้หรือไม่?" ขงจื๊อถาม

ระบบอุดมการณ์ของปรัชญา จะได้รับการตั้งชื่อจากโรงเรียนปรัชญาของพวกเขา ระบบที่ต่ำเขี้ยต้องการเป็นการรวมปรัชญาทั้งหมดของพวกเขาเข้าด้วยกัน มันจึงจำเป็นจะต้องได้รับการตั้งชื่อใหม่

โอหยางโซคิดเกี่ยวกับมันและกล่าวว่า "พวกเราจะเรียกมันว่า อุดมการณ์
ของหยานหวง ซึ่งเป็นรากฐานของอารยธรรมจีน"

"นั่นเป็นชื่อที่ดี"

ขงจื้อเป็นคนแรกที่เห็นด้วย เพราะเขาเป็นคนที่เคารพบรรพบุรุษมากที่สุด

หลังจากจัดการเรื่องนี้แล้ว โอหยางโซก็ลุกขึ้นและออกจากห้องไป ปลอมให้
เจียงขางเป็นคนจัดการส่วนที่เหลือ งานจัดตั้งระบบทั้งหมดจะดำเนินไปจนถึงวัน
ส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่จีนของปีที่ 6 หลังจากปีใหม่นี้ อุดมการณ์ใหม่จะถูก
เผยแพร่ไปทั่วโลก

.....

ณ พระราชวังเซี่ย, ตำหนักหู่จี้

ทันทีที่โอหยางโซเข้ามาในห้องโถง เขาก็เห็นปิงเอ๋อกำลังเล่นกับเด็กน้อยทั้ง
สอง

ด้วยสมาชิกใหม่ทั้งสองนี้ ปิงเอ๋ที่กลายเป็นไอหยาบโหดเสียอีก เธอมาเล่นกับพวกเขาทุกครั้งที่มีเวลาว่าง นำของเล่นใหม่ๆและพิเศษๆ มาให้พวกเขา

ของเล่นเหล่านี้ส่วนใหญ่เคยเป็นของเล่นที่ปิงเอ๋เคยเล่นมาก่อน หลังจากโตขึ้นแล้ว เธอก็ไม่ได้เล่นพวกมัน เธอจึงนำมาให้กับหลายชายและหลานสาวของเธอ เธอยังบอกอีกว่า "มันเป็นมรดก!"

บางที ในเวลานี้ เด็กสาวอาจจะโตขึ้นอย่างแท้จริงแล้ว

ปิงเอ๋เป็นเด็กที่ฉลาดอย่างแท้จริง ตั้งแต่เข้าเกมส์ หลังจากได้รับการศึกษาเล่าเรียนเสมือนเป็นเวลา 5 ปี เธอก็ได้จบหลักสูตรมัธยมต้นแล้ว ในปัจจุบัน เธอกำลังศึกษาในระดับมัธยมปลาย

ในพรบตา เธอได้กลายเป็นเด็กนักเรียนมัธยมปลายไปแล้ว

นอกเหนือจากการศึกษาสมัยใหม่ การศึกษาประวัติศาสตร์จีนของเธอยังน่าตกตะลึง อาจเป็นเพราะเธอทุ่มเทหัวใจพระสูตรหัวใจโกว ไม่ว่าจะเป็นความเข้าใจหรือความทรงจำ เธอเหนือกว่าคนอื่นๆมาก

ไม่ว่าเธอจะถูกสอนอะไร เธอก็จะนำมาใช้ได้ทันที

เครื่องดนตรี, หมากรุก, หนังสือ และการวาด เธอสามารถทำทั้งหมดได้อย่างยอดเยี่ยม และเป็นอัจฉริยะอย่างแท้จริง เหล่าครูผู้สอนอดไม่ได้ที่จะสรรเสริญว่าเธอเป็นอัจฉริยะ

เมื่อวันก่อน โอหยางโซวได้จ้างเจงกั้วฟานมาเป็นครูสอนพิเศษหลักให้กับปิงเอ๋อ และจางถึงหยูมาเป็นครูสอนพิเศษหลวงให้กับเธอ ทั้งสองเป็นคนที่มีความรู้มากที่สุด

เจงกั้วฟานเป็นคนระดับสูงที่ยอดเยียมที่มีมืออย่างน้อยนิด และเขาเหมาะที่จะเป็นครูผู้สอนมากกว่าสิ่งอื่น จางถึงหยูเป็นคนที่มีความรู้รอบด้าน และเป็นคนที่อ่อนน้อมถ่อมตน โอหยางโซวจึงเชื่อใจเขา

หลังจากปรากฏตัวในเขตทรกัณดาร พวกเขาทั้งสองก็ไม่ต้องเป็นทาสของราชวงศ์ชิงอีก และพวกเขาก็ไม่ต้องผูกมัดเปื่อยร้ออีก พวกเขาจึงผ่อนคลายและสบายใจมากขึ้น และมากขึ้นเรื่อยๆ

การมีเสนาบดีชั้นสูงทั้งสองเป็นครูให้กับเธอ นับว่าเป็นโชคดีสำหรับปิงเอ๋ออย่างแท้จริง

นอกเหนือจากเสนาบดีทั้งสองแล้ว โอหยางโซวยังให้หวังเฟิงมาเป็นองครักษ์ ส่วนตัวหลวงให้กับเธออีกด้วย แล้วเธอก็ยังมีองครักษ์ส่วนตัวคนอื่นๆอีกหลายคน

หลังจากที่แขนของหวังเฟิงถูกตัดไปในระหว่างสงครามผาแดง ภายใต้ความช่วยเหลือของมู่ฉิงซี เขาเริ่มบ่มเพาะอีกครั้ง หมอเทวดาฮัวเถา ช่วยทำแขนเหล็กเทียมให้กับเขา

ขุนพลองครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ผู้กล้าหาญ จึงได้เกิดใหม่อีกครั้ง

ไม่นานก่อนหน้านี้ ด้วยความเห็นชอบของโอหยางโซว หวังเฟิงก็ได้แต่งงานกับมู่ฉิงซี และกลายเป็นสามีของเจ้าหญิง เขายังได้รับฉายา เอิร์ลชั้น 1 และกลายเป็นญาติของผู้ปกครองอีกด้วย

หลังจากแต่งงานแล้ว หวังเฟิงก็พยายามที่จะกลับเข้ากองทัพ

อย่างไรก็ตาม โอหยางโซวคิดว่า ตำแหน่งที่ดีที่สุดของเขาก็คือ องครักษ์ส่วนตัวหลวงของปิงเอ๋อ

การแต่งตั้งเช่นนั้น เป็นการให้ความเคารพอย่างแท้จริง และมันก็ทำให้เขาไม่ต้องไปต่อสู้ในสนามรบอย่างแท้จริง นอกจากนี้ โอหยางโซวยังสามารถรับรอง

ความปลอดภัยให้กับปิงเอ๋ได้อีกด้วย หวังเฟิงที่เป็นเอิร์ลชั้น 1 และมีตำแหน่งในระดับสูงนั้น ไม่มีใครสามารถกล่าวอะไรเกี่ยวกับมันได้

นอกจากนี้ เขายังซื่อสัตย์และเชื่อถือได้ แล้วเขายังเป็นขุนพลตั้งแต่สมัยที่เริ่มก่อตั้งดินแดน จึงเป็นธรรมดาที่เขาจะได้รับความไว้วางใจอย่างมาก

ครูสอนพิเศษหลวง, ครูสอนพิเศษหลัก และองครักษ์ส่วนตัวหลวง สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่องค์ชายของราชวงศ์เท่านั้นที่จะได้รับ แต่องค์ราชากลับมอบมันให้กับองค์หญิงเซว่เยว่เจิง เห็นได้ชัดว่าประชาชนพูดคุยกันเกี่ยวกับมัน และก็เป็นหัวข้อที่ถูกยกขึ้นมาอภิปรายในราชสำนัก

พิจารณาถึงความตั้งใจของราชา เขาวางแผนที่จะพัฒนาปิงเอ๋ให้เป็นองค์หญิงรัชทายาทหรือไม่?

กลุ่มคนที่เป็นกังวลมากที่สุดก็คือ ตระกูลช่งบอ กับช่งเหวิน ที่เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดเจียวโจวในทันที เพื่อให้เขาส่งจดหมายมายังราชสำนัก เพื่อบอกว่าปิงเอ๋เป็นผู้หญิง และไม่สามารถรับตำแหน่งดังกล่าวได้

เหล่าข้าราชการในราชสำนักเองก็สนับสนุนความเห็นดังกล่าว และพากันเขียนจดหมายส่งให้กับราชสำนัก

ในวันนั้น จากคำกล่าวของผู้ที่เห็นเหตุการณ์ ใบหน้าของราชามีดลง เขาโยนจดหมายเหต้ออกไปและกล่าวเสียงดังว่า "ช่างโง่เขลามาก! ข้าจะทำให้มันชัดเจนอีกครั้ง ข้าจะไม่ใช้ระบบศักดินาดั้งเดิมของพวกเขา และพวกเราจะไม่ทำตามประวัติศาสตร์ อย่างไรก็ตาม ยังคงมีคนที่ยึดติดกับระบบศักดินาและดื้อรั้น พวกเจ้าไม่รู้จักสถานที่ของตัวเองหรือ?"

ความเกรี้ยวกราดของราชานั้นเป็นดังสายฟ้าที่ผ่าลงมากลางพระราชวัง ทำให้ทั่วทั้งพระราชวังเงียบลงโดยสิ้นเชิง

วันนั้น โอหยางโซวได้ออกราชโองการ ผลที่ตามมาก็คือ ช่งเหวินถูกกล่าวว่ายังเติบโตไม่เพียงพอ เขายังไม่สามารถก้าวสู่ระดับประเทศได้ และยังคงฝักอบรมต่อไป ด้วยเหตุนี้ โอหยางโซวจึงสั่งให้สำนักการปกครองเก็บตัวเขาไว้ในตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดเฉียวโจเป็นเวลา 3 ปี โดยไม่มีโอกาสเลื่อนขั้นใดๆ

นี่เป็นหายนะสำหรับตระกูลช่ง

ในฐานะบุคคลสำคัญในต้าเซี่ยเพียงคนเดียวของตระกูลช่ง ช่งเทียนสือหวังว่าช่งเหวินจะกลายเป็นผู้ว่าราชการมณฑลได้

ตอนนี้ ความฝันได้กล่าวได้ถูกฉีกออกเป็นชิ้นๆแล้ว

อย่างไม่ต้องสงสัย การกระทำของโอหยางโชวเป็นการเตือนสำหรับตระกูลชง
เขาเตือนว่าชงเทียนส้องไม่ควรจะพยายามแทรกแซงราชวงศ์

นั่นเป็นสิ่งต้องห้ามโดยสิ้นเชิง

มีการกล่าวอีกว่า โอหยางโชวกระทั่งเตรียมจะลดตำแหน่งของชงเหวินลง โชคดี
ที่เมื่อชงเทียนส้องได้รับข่าว เขาก็รีบไปที่พระราชวังเพื่อพบชงเจี้ยนในทันที
จากนั้น พายุใหญ่ที่เกือบจะกวาดมายังตระกูลของพวกเขา ก็สงบลง

แต่ไม่ว่าอย่างไร ตำแหน่งของตระกูลชงในต้าเซี่ยก็ลดต่ำลง

ทุกคนสามารถเข้าใจได้ แม้ว่าราชาจะมีภรรยาเพียงคนเดียว แต่เขาก็ไม่
อนุญาตให้เหล่าญาติเข้ามาก้าวร้าวเรื่องกายเมือง เขาก็ว่ามันเป็นบาปอัน
ยิ่งใหญ่และไม่ให้อิโณภาสใคร

ตระกูลชงต้องการให้ราชินีและลูกๆของพวกเขา เพื่อยกระดับสถานะของตระกูล
และนั่นเป็นการตัดสินใจที่ผิดพลาดอย่างแท้จริง

แน่นอนว่าต้าเซี่ยยังอยู่ในสภาพแวดล้อมแบบดั้งเดิม และมีหลายคนที่ไม่เข้าใจ
โอหยางโชวไม่สามารถจะตำหนิพวกเขาทีละคนทีละคนได้ เขาจึงทำได้เพียง
จัดการพวกเขาทั้งหมดอย่างเป็นชาแทน

โอหยางโซได้วางแผนไว้แล้วว่า หลังจากปีใหม่อจีน เขาจะส่งปิงเอ๋อไปยัง
จังหวัดฉงชว เพื่อเรียนรู้เพิ่มเติม แต่เดิม จังหวัดฉงชวก็เป็นดินแดนของ
เธอ และโอหยางโซเพียงแค่ช่วยเธอจัดการกับมัน

ปิงเอ๋อเป็นลอร์ดของที่นี่ จึงไม่มีใครสามารถจะกล่าวอะไรเกี่ยวกับมันได้

โอหยางโซยังได้ออกคำสั่งให้สร้างคฤหาสน์องค์หญิงขึ้น เพื่อให้ปิงเอ๋อได้ใช้
สำหรับอยู่ที่นั่น ในอนาคต ไม่ว่าเธอจะสามารถกลายเป็นผู้มีความสามารถ
อย่างแท้จริงและได้รับการสืบทอดต่อหรือไม่นั้น ทั้งหมดมันขึ้นอยู่กับตัวเธอเอง

เกี่ยวกับเรื่องนี้ พี่ชายและน้องสาวเคยคุยกันแล้ว